

**การศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีปทุมต่อการประเมินผลเพื่อการปรับปรุง:
ศึกษาเฉพาะกรณีคณะบัญชี**

**THE STUDY OF SRIPATUM UNIVERSITY INSTRUCTORS' AND
STUDENTS' OPINION AND SATISFACTION TOWARDS FORMATIVE
EVALUATION : A CASE STUDY AT FACULTY OF ACCOUNTING**

ธาราวัน เพชรเจริญ (Tharawan Petcharoen)

อาจารย์ประจำคณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: tharawan.pe@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยต้องการศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุมต่อการประเมินผลเพื่อการปรับปรุง มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์พร้อมทั้งศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในรายวิชา ACT 212 ของนักศึกษาจากนโยบายการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงของมหาวิทยาลัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามนักศึกษาและอาจารย์ และการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ ตำรา วารสาร นิตยสาร และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ การวิจัยนี้ต้องการทราบผลจากการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำการประเมินผลเพื่อการปรับปรุง 6 ครั้งในภาคเรียน โดยศึกษาเฉพาะกรณีในรายวิชาการบัญชีคณะบัญชี 5 รายวิชา กลุ่มตัวอย่างรายวิชาละ 20 คนรวม 100 คนและคณาจารย์จำนวน 5 ท่าน ทั้งนี้หากผู้สอนใช้การประเมินผลเพื่อการปรับปรุงช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จนเข้าใจเนื้อหาทุกบทเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองและไม่มีความวิตกกังวลในขณะที่ทำข้อสอบจะทำให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ โดยผู้สอนควรจะเน้นถึงประโยชน์ของการประเมินเพื่อการปรับปรุงให้นักศึกษาทราบ

จากผลการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์คณะบัญชีมีความเห็นว่า การทดสอบเพื่อการปรับปรุงเป็นนโยบายที่ดีความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาและคณาจารย์สอดคล้องกันในเรื่องการเห็นด้วยต่อการทดสอบประเมินผล แต่ควรทบทวนวิธีการหรือมาตรการที่แน่ชัดในเรื่องเวลาในการประเมินผล จำนวนครั้งที่เหมาะสมในการประเมินผล เนื้อหาที่ใช้ในการประเมินผลและนำปัญหาต่างๆ ที่พบในการทดสอบมาแก้ไขให้การประเมินผลในแต่ละครั้งเป็นการประเมินผลเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอน ของคณะบัญชีมหาวิทยาลัยศรีปทุมต่อไป

คำสำคัญ: การประเมินผลเพื่อการปรับปรุง

ABSTRACT

This research is a survey research that studying the opinion and satisfaction of students and instructors of Faculty of Accounting, Sripatum University towards formative evaluation. The purposes of this research is not only to survey the satisfaction, compare a satisfaction of students and instructors, but also to study the academic achievement of ACT212 of students under the improvement assessment of the university. The data was collected by questionnaires from students and instructors and related thesis, books and journal. This research purpose is to realize the six times of performance of formative evaluation by concentrate in 5 accounting subjects and 20 students of each or 100 students in totally plus 5 instructors. Otherwise, if the instructors use the formative evaluation to help students understand the substance of every lesson, it will be made a strong individual confidence and non-serious to take the examination for students, then the students learning will be developed. The instructors should focus on the useful of formative evaluation.

According to the result of surveying the opinion and satisfaction of students and instructors of Faculty of Accounting, the examination for improvement is a good policy, the opinion and satisfaction is harmonized in the agreement with the evaluation testing, but it should be realized the methods or measures about the evaluation period, timing, substance and problem that occur in the testing for correction and how to improve the class efficiency of Faculty of Accounting.

KEYWORD: formative evaluation

1. บทนำ

การที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้มีการประมวลผลการเรียนการสอนแบบอิงเกณฑ์ และมีแนวทางให้คณาจารย์ผู้สอนทุกรายวิชามีการเก็บคะแนนสอบระหว่างภาคเรียน เป็นจำนวน 6 ครั้ง โดยเริ่มในปีการศึกษา 2551 เป็นต้นไป โดยเมื่อทำการทดสอบย่อยแล้วต้องแจ้งคะแนนเก็บให้นักศึกษาทราบอย่างเป็นระบบตลอดภาคเรียน โดยการบันทึกคะแนนผ่านระบบคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาได้รู้สถานะของตนเองในระหว่างภาคเรียน แทนที่จะใช้แบบเดิมคือมีการทดสอบย่อยเพียง 1-2 ครั้ง และการแจ้งผลคะแนนทดสอบมักแจ้งให้รู้คะแนนสอบกลางภาคและคะแนนเก็บเมื่อใกล้สอบปลายภาคซึ่งทำให้นักศึกษาไม่สามารถปรับปรุงตนเองได้ทัน จึงส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาบางคนไม่ดีเท่าที่ควรผู้วิจัยมีความเห็นว่าจะมีการทำการวิจัยเพื่อทราบผลการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำการทดสอบย่อย 6 ครั้งดังกล่าวโดยศึกษาเฉพาะกรณีในรายวิชาการบัญชีคณะบัญชีซึ่งได้แก่รายวิชาดังนี้

- (1) Act 102 หลักการบัญชีขั้นต้น 2
- (2) Act 211 หลักการบัญชีขั้นกลาง 1
- (3) Act 212 หลักการบัญชีขั้นกลาง 2
- (4) Act 311 การบัญชีขั้นสูง 1
- (5) Act 313 การบัญชีต้นทุน 1

ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบัญชีและของมหาวิทยาลัยศรีปทุมต่อไป การวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นและความพึงพอใจจากการจัดการทดสอบเพื่อการปรับปรุง 6 ครั้ง ในแต่ละรายวิชา ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้เรียนวิชาการบัญชีบัญชี 5 รายวิชา ในภาค 2/2551 และคณาจารย์ 5 ท่าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อสำรวจความคิดเห็น และความพึงพอใจของนักศึกษาและคณาจารย์คณะบัญชีต่อการจัดการทดสอบย่อย ภาคเรียนละ 6 ครั้ง
- (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาและคณาจารย์คณะบัญชีต่อนโยบายการจัดการทดสอบย่อยของมหาวิทยาลัย
- (3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาจากนโยบายการทดสอบย่อยของมหาวิทยาลัย

2. แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ(2543:11) กล่าวถึงการประเมินผลการเรียนหลังจากการสอนเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อจะได้รู้ว่าผลการเรียนของผู้เรียนก้าวหน้าไปอย่างไร การประเมินผลจึงนิยามว่า เป็นกระบวนการพิจารณาตัดสินที่เป็นระบบครอบคลุม ถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ นั่นคือประเมินว่ากิจกรรมที่ทำทั้งหลายเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพียงใด.

จากงานวิจัย ของ บุญญา คงผล (2544) กล่าวถึง การประเมินผลเพื่อการปรับปรุงเป็นการประเมินรูปแบบ โดย ผู้ทรงคุณวุฒิและการทดลองสอนขั้นต้น จากนั้นประเมินผลผลลัพธ์ของรูปแบบโดยการนำ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง การทดลองเป็นแบบกลุ่มเดี่ยวสอบก่อนและสอบหลัง โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามรูปแบบการเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความสามารถ ในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองโดยการทดสอบก่อนและหลังการเรียนมาวิเคราะห์ ทางสถิติด้วย t-test ผลการวิจัยได้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์

จากบทความของ Bloom และคณะ (1971) ได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงเพื่อช่วยผู้เรียนให้ผู้เรียนและได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินเพื่อการปรับปรุงไว้ดังต่อไปนี้

- (1) ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนทราบว่าตนเองสามารถที่จะเรียนรู้จนรอบรู้ (Master) หน่วยเรียนแต่ละหน่วยหรือไม่ โดยใช้วัตถุประสงค์เฉพาะของหน่วยเรียนแต่ละหน่วยเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ถ้าผู้เรียนทำได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ก็จะเป็นแรงเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ต่อไป และในกรณีที่ผู้เรียนทำไม่ได้ผู้สอนก็จะช่วยผู้เรียนได้ทันทีทำให้ผู้เรียนซาบซึ้งในความเอาใจใส่ของผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเอาใจใส่ในบทเรียนมากขึ้น และพยายามเรียนรู้สิ่งที่ไม่ได้จนรอบรู้
- (2) ช่วยผู้สอนในการสอนผู้เรียน เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ผู้สอน

อาจจะแบ่งหน่วยของการเรียนแต่ละหน่วยออกเป็นหน่วยย่อย ตามลำดับความยากง่าย เป็นต้นว่า หน่วยเรียนเกี่ยวกับการเรียนเลขเศษส่วน ความหมายของเศษส่วน การบวก ลบ คูณหาร เศษส่วน เป็นต้น ถ้าผู้เรียนบวก ลบ คูณหารเลขจำนวนเต็มไม่ได้ก็ยากที่จะเรียนเลข บวก ลบ คูณหารเศษส่วนได้ การวิจัยเกี่ยวกับผู้เรียน ที่ไม่มีความถนัดทางเลขพบว่า ถ้าผู้สอนพยายามช่วยโดยการแบ่งหน่วยเรียนเป็นหน่วยย่อยและใช้การประเมินเพื่อปรับปรุงจะสามารถช่วยผู้เรียนในการเรียนเลขได้ เพราะเมื่อผู้เรียนสามารถทำได้ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยเรียนชั้นง่ายแล้วก็จะสามารถที่จะทำขั้นต่อไปได้โดยไม่ยากนัก

(3) ผู้สอนช่วยวิเคราะห์ว่าจุดอ่อนของผู้เรียนอยู่ที่ไหน หรือปัญหาของผู้เรียนที่ทำไมไม่ได้คืออะไร และบอกให้ผู้เรียนแต่ละคนทราบปัญหาในการเรียนแต่ละหน่วย และวิเคราะห์ต่อไปว่า ทำไมผู้เรียนถึงมีปัญหาทำไมได้ บางครั้งปัญหาก็คงง่ายที่จะปรับปรุงแก้ไข เช่น การเดินเล่อ อ่านโจทย์ หรือ คำถามไม่ละเอียด หรือตีความหมายผิด หรือบางครั้งอาจจะเป็นเพราะความรู้พื้นฐานที่เป็นของนักเรียนไม่มี ไม่ว่าปัญหาของผู้เรียนจะเป็นประเภทใด ถ้าทราบก็จะได้แก้ไขทันทีทันใด เป็นต้น

(4) ผู้สอนอาจจะใช้การประเมินเพื่อปรับปรุงช่วยปรับปรุงการสอนของผู้สอน เป็นต้นว่า ถ้าหากผู้เรียนทั้งห้องทำข้อหนึ่งข้อใดผิดก็แสดงว่าการสอนหรือการอธิบายของผู้สอนอาจจะไม่แจ่มแจ้ง หรือทำให้ผู้เรียนเข้าใจผิด ถ้าหากผู้เรียนมากกว่าครึ่งห้องไม่สามารถทำได้ ก็แสดงว่าผู้สอนควรจะหาวิธีสอนหรือวิธีอธิบายบทเรียนใหม่ หรืออาจใช้ตัวอย่างหรืออุปกรณ์การสอนอย่างอื่นที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา คือ สามารถทำได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

(5) การประเมินเพื่อปรับปรุงช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนตั้งความคาดหวังสำหรับความสัมฤทธิ์ผลของการสอบไล่ปลายปีได้ ถ้าผู้เรียนทราบอยู่ตลอดเวลาว่าตนทำได้ จากผลของ การประเมินเพื่อปรับปรุงก็จะตั้งความคาดหวังหรือระดับความทะเยอทะยานในการสอบไล่ไว้สูง และคิดว่าตนคงจะทำได้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะตั้งใจเรียนให้ดี สำหรับผู้เรียนที่ทำไมได้ก็มีโอกาสแก้ตัว พยายามแก้ไขจุดอ่อนของตน สามารถเรียนรู้อันรอบรู้หน่วยเรียนแต่ละหน่วยได้ ทำให้มีความมั่นใจในเวลาสอบไล่

ในการเรียนการสอน ถ้าหากผู้สอนใช้การประเมินเพื่อปรับปรุง (Formative Evaluation) ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้อันรอบรู้ทุกหน่วยเรียนก็จะเป็นการช่วยผู้เรียนในการสอบไล่ตอนจบหลักสูตร ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองและไม่มีความกระวนกระวายใจมากในขณะที่ทำข้อสอบ ข้อสำคัญที่สุดก็คือผู้สอนไม่ควรจะให้คะแนนเวลาที่ใช้การประเมินเพื่อปรับปรุงและควรจะเน้นถึงประโยชน์ของการประเมินเพื่อปรับปรุงให้ผู้เรียนทราบ

พิสนุ พองศรี (2549:7) กล่าวว่าไว้ใน การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ ว่า การประเมินผลมีแนวคิดพื้นฐานมาจากระบบเสรีประชาธิปไตย ที่ว่าทุกสิ่งสามารถตรวจสอบและปรับปรุงได้ เป็นการสร้างสรรค์และพัฒนาประชาธิปไตยซึ่งปัจจุบันการดำเนินการหรือบริหารจัดการที่ดีตามหลักกรรมภิบาล ต้องมีความรับผิดชอบโปร่งใสพร้อมให้ตรวจสอบได้โดยอาศัยการประเมินเป็นกลไกสำคัญ

3. ระเบียบวิธีวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่จะทำการสำรวจจากแหล่งข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาการบัญชีในภาคเรียนที่ 2/2551 โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา จำนวน 100 คนและ

คณาจารย์ จำนวน 5 ท่าน โดยวิธีการเก็บแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลจากการสำรวจมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากหนังสือพิมพ์ บทความและบทสัมภาษณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางการศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการทำวิจัย

นักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชาการบัญชีโดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา 5 วิชา วิชาละ 20 คนและคณาจารย์ผู้สอน 5 ท่าน ในรายวิชาดังต่อไปนี้

(1) Act 102 หลักการบัญชีขั้นต้น 2	จำนวน 20 คน
(2) Act 211 หลักการบัญชีขั้นกลาง 1	จำนวน 20 คน
(3) Act 212 หลักการบัญชีขั้นกลาง 2	จำนวน 20 คน
(4) Act 311 การบัญชีขั้นสูง 1	จำนวน 20 คน
(5) Act 313 การบัญชีต้นทุน 1	จำนวน 20 คน

รวม 100 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการสำรจนักศึกษาตอบแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนดครบทุกรายวิชา โดยประกอบด้วยนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่สำรวจเป็นครั้งแรกร้อยละ 55 และเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาที่สำรวจมากกว่า 1 ครั้งจำนวนร้อยละ 45 นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าทดสอบครบทั้ง 6 ครั้งจำนวนร้อยละ 91 ขาดการทดสอบ 1 ครั้งจำนวนร้อยละ 6 และขาดการทดสอบ 2 ครั้งจำนวนร้อยละ 3 เท่านั้น ในส่วนของการเตรียมตัวเข้าทดสอบ นักศึกษาส่วนใหญ่จะทบทวนเฉพาะส่วนที่คาดว่าจะออกสอบจำนวนร้อยละ 43 ซึ่งร้อยละ 31 ทบทวนความรู้ก่อนการทดสอบมากเนื่องจากกลัวสอบไม่ได้คะแนนและมีเพียงร้อยละ 26 ที่ทบทวนวิชาที่จะทดสอบเพียงเล็กน้อย

แสดงให้เห็นถึงการเข้าทดสอบของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการปรับปรุงตนเองให้ผลการเรียนดีขึ้น แสดงให้เห็นถึงจำนวนครั้งที่เข้าทดสอบของนักศึกษามีผลต่อการปรับปรุงการเรียนของตนเองให้ดีขึ้นในภาพรวมมากที่สุด 42 คน และมากจำนวน 42 คน รวมเป็นจำนวน 84 คนจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 100 คน หรือร้อยละ 84 ถ้าพิจารณาแยกผู้ที่เข้าทดสอบครบ 6 ครั้งทำให้ปรับปรุงผลการเรียนของตนเองได้มากที่สุด จำนวน 38 คน มากจำนวน 39 คน ปานกลางจำนวน 11 คน น้อยมีเพียง 3 คน สำหรับนักศึกษาที่ขาดสอบ 1 ครั้ง ทำให้ปรับปรุงผลการเรียนของตนเองได้มากที่สุด จำนวน 3 คน มากจำนวน 2 คน ปานกลางจำนวน 1 ส่วนผู้ที่ขาดสอบมากกว่า 1 ครั้ง ก็ยังให้ข้อมูลว่าทำให้ปรับปรุงผลการเรียนของตนเองได้มากที่สุด จำนวน 1 คน มากจำนวน 1 คน น้อยที่สุดจำนวน 1 คนหรือร้อยละ 1 เท่านั้น

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาและคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมต่อการประเมินผลเพื่อการปรับปรุง: โดยศึกษาเฉพาะกรณีคณะบัญชี โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักศึกษาและคณาจารย์ และการศึกษาค้นคว้าข้อมูล วิทยานิพนธ์ ตำรา วารสาร นิตยสาร และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบความคิดเห็นความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาและคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมต่อการประเมินผลเพื่อการปรับปรุง มีประเด็นในการนำเสนอดังนี้

(1) นักศึกษาและอาจารย์คณะบัญชีมีความคิดเห็นและความพึงพอใจเกี่ยวกับการทำแบบทดสอบเพื่อการปรับปรุงโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ นักศึกษาและคณาจารย์ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในแบบสำรวจเป็นอย่างดี ทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการทดสอบในครั้งต่อไปให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

(2) นักศึกษาและอาจารย์คณะบัญชีมีความเห็นว่าการทดสอบย่อยเป็นนโยบายที่ดี ทั้งนักศึกษาและอาจารย์มีความคิดเห็นและความพึงพอใจสอดคล้องกันในเรื่องการเห็นด้วยต่อการทดสอบย่อย มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการเฉลยแบบทดสอบหลังการสอบเสร็จเพื่อให้นักศึกษารู้ข้อบกพร่องของตนเองในแต่ละเรื่องที่มีการทดสอบสอบจำนวน 6 ครั้งที่ใช้ในการทดสอบย่อยเกินไปทำให้คะแนนเฉลี่ยน้อยมาก ควรลดการทดสอบย่อยลงเหลือเพียง 4 ครั้ง นอกจากนี้ควรมีการทบทวนวิธีการ หรือ มาตรการที่แน่ชัดในเรื่องเวลาในการทดสอบจำนวนครั้งที่เหมาะสมในการทดสอบ เนื้อหาที่ใช้ในการทดสอบ นำปัญหาต่าง ๆ ที่พบในการทดสอบมากแก้ไขให้การทดสอบย่อยในแต่ละครั้งเป็นการทดสอบเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอน

(3) ในการเรียนการสอน หากผู้สอนใช้การประเมินเพื่อการปรับปรุง (Formative Evaluation) จะช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนสามารถเรียนรู้จากข้อบกพร่องที่เรียนก็จะเป็นการช่วยผู้เรียนในการสอบไล่ตอนจบหลักสูตร ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง และไม่มีความกระวนกระวายใจมากในขณะที่ทำข้อสอบ การประเมินเพื่อการปรับปรุงและควรจะเน้นถึงประโยชน์ของการประเมินเพื่อการปรับปรุงให้ผู้เรียนทราบ

6. ข้อเสนอแนะ

(1) จากผลการสำรวจและการสัมภาษณ์ทั้งนักศึกษาและคณาจารย์คณะบัญชีมีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ เห็นด้วยอย่างมากต่อการจัดให้มีการทดสอบย่อยเพื่อการปรับปรุงแต่ควรลดจำนวนครั้งในการทดสอบลงเพื่อให้การทดสอบแต่ละครั้งมีคะแนนสูงขึ้นและไม่เป็นภาระในการออกข้อสอบและการตรวจแบบทดสอบในแต่ละครั้งมากเกินไป

(2) เมื่อสอบเสร็จแล้วควรมีการเฉลยข้อสอบทันที แต่เนื่องจากการทดสอบหลายห้องอาจารย์ไม่สามารถเฉลยแบบทดสอบหลังการสอบได้ทันทีจึงนำไปเฉลยในสัปดาห์ถัดไปซึ่งนักศึกษาแจ้งว่าจำไม่ได้ว่าตนเองผิดตรงจุดไหนดังนั้นควรนำเฉลยข้อสอบไปให้นักศึกษาดูในสัปดาห์ถัดไปและควรนำข้อสอบที่ตรวจเสร็จแล้วแจกให้นักศึกษาดูด้วยเพื่อเทียบให้รู้ข้อบกพร่องของตนเองและสามารถแก้ไขความผิดพลาดนั้นจะทำให้สามารถสอบกลางภาคและปลายภาคไม่ผิดซ้ำอีก

(3) อาจารย์อาจจะใช้การประเมินเพื่อการปรับปรุงช่วยปรับปรุงการสอนของตน เช่น ในกรณีผู้เรียนทั้งห้องทำข้อหนึ่งข้อใดผิดก็แสดงว่าการสอนหรือการอธิบายของผู้สอนอาจไม่แจ่มแจ้งพอ ผู้สอนควรจะหาวิธีสอนหรือวิธีอธิบายเรื่องนั้นใหม่ หรือใช้ตัวอย่างหรืออุปกรณ์การสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างรอบรู้ คือ สามารถทำได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

(4) นักศึกษาจะตั้งความคาดหวังสำหรับผลสัมฤทธิ์ของการสอบไล่ปลายปีได้ ถ้าทราบอยู่ตลอดเวลาว่าตนทำได้ จากผลของ การประเมินเพื่อการปรับปรุงก็จะตั้งความคาดหวังหรือระดับความทะเยอทะยานในการสอบไล่ไว้สูง และคิดว่าตนคงจะทำได้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะตั้งใจเรียนให้ดี สำหรับผู้ที่ทำไม่ได้ก็มีโอกาสแก้ตัว พยายามแก้ไขจุดอ่อนของตน สามารถเรียนรู้จนรอบรู้ บทเรียนแต่ละเรื่องได้ทำให้มี

ความมั่นใจในเวลาสอบปลายภาค

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรทำการศึกษาการทดสอบเพื่อการปรับปรุงในคณะอื่นของมหาวิทยาลัยว่ามีผลลัพธ์สอดคล้องไปในทางเดียวกับการสำรวจการทดสอบเพื่อการปรับปรุงของคณะบัญชีหรือไม่อย่างไร
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการทดสอบเพื่อการปรับปรุงที่เหมาะสมในแต่ละรายวิชาอย่างจริงจังและเป็นระบบ

7. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ คณะบดี คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะบัญชีที่ให้อุปกรณ์และเป็นกำลังใจให้ความร่วมมือและให้คำชี้แนะในเรื่องที่ติดขัด ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ ซึ่งเป็นที่ปรึกษา ขอขอบคุณนักศึกษาคณะบัญชีที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

8. เอกสารอ้างอิง

ด้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2543

พิสนุ ฟองศรี, การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ กรุงเทพฯ : เทียมฟ้าการพิมพ์, 2549

บุญญา คงผล. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2544.

Bloom, Benjamin S., Thomas J. and Madaus George F. **Hondbook on Formative and Summative evaluation of student learning.** New York: Mc Grow Hill Book Co., 1971.